

INGEZONDEN.

DE ACTIEVE ONVATBAARMAKING TEGEN DIPHTHERIE IN OOSTENRIJK VERBODEN.

In het nummer van 1 Augustus 1925, bldz. 671 is door PINKHOF een bericht uit de pers overgenomen, waarin werd meegedeeld, dat de actieve onvatbaar making tegen diphtherie in Oostenrijk is verboden op raad van prof. PIRQUET. Een vraag van PINKHOF, of mij daaromtrent iets naders bekend was, was voor mij aanleiding mij tot prof. PIRQUET te wenden. Voordat ik nog bericht zou kunnen hebben, is in de *Klinische Wochenschrift* van 27 Augustus een mededeeling verschenen van HELMREICH, een der medewerkers van PIRQUET, waaruit blijkt, dat werkelijk de te Baden in September 1924 plaats gehad hebbende ongevallen nog hiervan de aanleiding vormen. In een zuigelingen- en kleuterhuis werden 40 kinderen geënt, van welke 6 stierven onder kenmerkende verschijnselen van vergiftiging door diphtherietoxine, terwijl aan aantal andere kinderen nekrose van de huid op de plaats der inenting kregen.

„Zur Immunisierung war ein überneutralisiertes Toxin-antitoxingemisch (BUSSON-LOEWENSTEIN) verwendet worden. Die Ueberneutralisierung des Präparates betrug etwas 20 pCt. und war mit 250-fachem Serum bewerkstelligt. In den einzelnen Phiole aus blauem Glas war 0.1 cM³ Toxin (entsprechend ungefähr 14 letalen Meerschweinchendosen) in 1 cM³ Wasser zur subcutanen Injektion erhalten. Der Impfstoff war altgelagert, war vor der Verfüllung am Meerschweinchen geprüft und als ungiftig befunden worden”.

Na het ongeval werden zoowel andere reeds afgegeven, als nog in voorraad gehouden ampullen onderzocht en werden giftige en niet-giftige gevonden. Het seruminstituut houdt verwisseling bij de afvulling voor onmogelijk, zoodat als oorzaak der giftigheid de splitsing van het TA-mengsel moet worden aangenomen.

Prof. PIRQUET, die in den Oostenrijkschen Gezondheidsraad als referent in deze zaak optrad, merkt op, dat in Oostenrijk nog nooit massa-entingen tegen diphtherie hebben plaats gehad, maar slechts van kleine groepjes. De oorzaak hiervan ligt in het feit, dat de diphtherie er zoo goedaardig is. Veel ervaring heeft men er niet en uit het bovenstaande en uit de mededeeling van PIRQUET, dat de entstof van BUSSON-LOEWENSTEIN hem in zijn kliniek steeds onschuldig bleek, moet worden aangenomen, dat men er steeds met overneutrale mengsels is blijven werken. Ten opzichte van het gevaar, zou dit voorzichtiger zijn dan met de door ons en in Amerika gebruikte onderneutrale mengsels. En toch heeft men daar op honderdduizenden gevallen maar een paar ongelukken te betreuren, waarvoor dan tevens nog een duidelijke, in den vervolge te voorkomen, oorzaak werd gevonden.

Heelemaal duidelijk is ook met deze mededeeling van HELMREICH de zaak nog niet. In het bijzonder de aangehaalde door mij cursief weergegeven zin niet. Zijn er dan ook toxine-oplossingen bij te pas gekomen of waren deze voor de reactie van SCHICK bestemd?

In ieder geval acht PIRQUET het veiliger voorloopig de entingen in Oostenrijk te verbieden, temeer daar de ziekte er zoo goedaardig is en voorbehoedende serumtoediening het wel kan doen.

Het maakt den indruk, dat een ongeluk, waarvoor een redelijke verklaring, op een of andere menschelijke vergissing berustend, bij nader onderzoek wel voor den dag zal komen, hier oorzaak wordt, dat met het badwater ook het kind wordt weg-gegoorpen. Wij hebben in Nederland ruime ervaring. Laten wij daaruit onze gevolgtrekkingen maken en daarnaar de methode beoordeelen en niet naar een ongeluk, waarvan wij de ware toedracht nog niet weten. Mocht prof. PIRQUET mij nadere bijzonderheden mededeelen, dan kom ik op de zaak terug.

Utrecht, 30 Augustus 1925.

H. ALDERSHOFF.